

Oława, 30.04.2020 r.

Kochana Ciociu!

Dziękuję Ci za to, że codziennie poświęcasz się pracując w szpitalu i ratujesz życie wielu ludzi. Od zawsze zawód pielęgniarki był Twoim marzeniem, ale teraz w czasie epidemii jest bardzo trudny. Wiem, że bardzo się boisz o zdrowie swoje i bliskich.

Cieężko jest Ci pracować w kombinezonie i masce, bo brakuje powietrza i parują okulary. Jesteś bohaterką naszych czasów, ponieważ pomagasz wielu chorym. Niedawno w szpitalu na swoim oddziale miałaś pacjenta z podejrzeniem koronawirusa i z lękiem czekałaś na wynik jego testów. Przecież wcześniej, nie zastanawiając się ani chwili, musiałaś się do niego zbliżyć, żeby udzielić mu pierwszej pomocy, zrobić zastrzyk, założyć wenflon i... mogłaś się zarazić.

W strachu modliłaś się o ujemny wynik testu pacjenta, dzwoniłaś do mnie i prosiłaś, żebym uważała na siebie i nie wychodziła z domu. Bardzo się bałam o Ciebie. Nawet nie chcę myśleć o tym, że coś by Ci się stało i mogłabym Cię stracić.

Na szczęście wszystko się dobrze skończyło, bo wynik pacjenta wykluczył zarażenie. Twoja praca jest obecnie bardzo ciężka, bo szpitale są niedofinansowane i brakuje w nich środków ochrony. Wiem, że samej udaje Ci się kupić maseczki w obawie o swoje zdrowie i życie.

Proszę, zachowaj ostrożność. Jesteś moją prawdziwą bohaterką i dziękuję Ci za to, że tak poświęcasz się dla innych. Pamiętaj, że jesteś moją najlepszą ciocią i bardzo Cię kocham.

Całuję Cię i ściskam mocno.

Kasia Lala